

1. ΤΙ ΘΑ ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΣΕ Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΜΑΡΟΥΑΝ ΜΠΑΡΓΟΥΤΙ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 07/02/2024 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/02/2024

Σελίδα: 10

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΑΠΟΨΗ

Τι θα σηματοδοτούσε η απελευθέρωση του Μαρουάν Μπαργούτι

Του ΓΑΒΡΙΗΛ ΧΑΡΙΤΟΥ*

Ενώσω αναμένεται η τελική απόφαση της Χαμάς για τους όρους μιας νέας εκκευρίας, πιθανόν οι ενδείξεις ότι η ηγεσία της οργάνωσης προσανατολίζεται να απαιτήσει την απελευθέρωση του Μαρουάν Μπαργούτι, ιστορικού στελέχους του παλαιστινιακού εθνικού κινήματος, που εκτίει τα τελευταία είκοσι χρόνια ισόβια ποινή κάθειρξης στις ισραηλινές φυλακές. Εάν οι πληροφορίες επιβεβαιωθούν, θα πρόκειται για έναν ευφυή πολιτικό ελιγμό, που εξυπηρετεί πολλαπλές σκοπιμότητες.

Για τους Ισραηλινούς, ο Μπαργούτι είναι παλιός γνώριμος. Με κομμουνιστικές καταβολές στα εφηβικά του χρόνια, γρήγορα αναδείχθηκε στην ηγεσία της φοιτητικής παράταξης της Φατάχ στο Πανεπιστήμιο Μπρ-Ζεϊ της Ραμιάδας. Υποστηρικτής των Συμφωνιών του Οσλο, αποτέλεσε έναν από τους κύριους εκπροσώπους της νέας γενιάς Παλαιστίνιων πολιτικών της Δυτικής Οχθη, που ανδρώθηκε πολιτικά στη νεοσύ-

στατη Παλαιστινιακή Αρχή, αποδεχόμενος τον ρεαλισμό των δύο κρατών. Αναπολώντας την εποχή της παντοκρατορίας του Γιασέρ Αραφάτ στις αρχές της δεκαετίας του '90, Ισραηλινοί βουλευτές

Σταθερά πρώτος στην προτίμηση των Παλαιστίνιων για τη θέση του γένη, κυρίως λόγω του «ενωτικού μανιφέστου» που λέγεται ότι συνέταξε εγκλειστος το 2006.

της Αριστεράς αλλά και στελέχη των μυστικών υπηρεσιών τον χαρακτηρίζουν ρεαλιστή πολιτικό, που ενδιαφέρεται να διδαχθεί από τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών στο ισραηλινό γίγνεσθαι, θέλοντας να δει αντίστοιχες πολιτικές δομές να λειτουργούν και στην παλαιστινιακή πραγμα-

τικότητα, μέχρις ότου ο οδικός χάρτης του Οσλο οδηγήσει στην ανακήρυξη του ανεξάρτητου κράτους της Παλαιστίνης. Παράλληλα όμως, ως φέρελπισ βουλευτής του νεοσύστατου παλαιστινιακού Κοινοβουλίου, δεν παρέλειπε να ασκεί ανοικτή κριτική κατά του συγκεντρωτισμού του Αραφάτ, καθιστώντας τον ενοχλητικό στο στενό κυβερνητικό περιβάλλον, ενώ παράλληλα έκτιζε το προφίλ του ειλικρινούς συνομιλητή έναντι των Ισραηλινών.

Πόσο, όταν ξέσπασε η δεύτερη Ιντιφάντα, οι Συμφωνίες του Οσλο έδειχναν να μην οδηγούν ποθενά, δημιουργώντας νέα αδιέξοδα που συνοδεύονταν από ισραηλινές τακτικές πολιτικές κολυσιερίας, επεκτεινόντας τους εβραϊκούς αποικιοκράτες στα εδάφη υπό διαπραγμάτευση. Σταδιακά ο Μπαργούτι έμεινε χωρίς συμπαθούντες. Από τη μια έπαψε να θεωρείται από τους Ισραηλινούς «έντιμος συνομιλητής». Από την άλλη, το βαθύ κράτος της Φατάχ δεν ξέχασε ποτέ τις έντονες επικρίσεις του κατά της

διαφθοράς. Παράλληλα, συνεπής στην εκκοσμικευμένη πολιτική του θεώρηση, δεν ταυτίστηκε με την ισλαμιστική αντιπολίτευση της Χαμάς, παρότι και εκείνη κατήγγελλε ανοικτά τα κρούσματα διαφθοράς της Φατάχ.

Αθόρυβα και σταθερά, οι ισραηλινές υπηρεσίες άρχισαν να συλλέγουν στοιχεία που εμφάνιζαν τον Μπαργούτι να καθίσταται ιθύνων νους ένοπλων ομάδων που προέρχονταν από τις τάξεις της Τανζίμ, της αστυνομικής δύναμης της νεοσύστατης Παλαιστινιακής Αρχής. Σαφείς ενδείξεις γι' αυτό κατέδειξε μια πολυήμερη επίθεση σε εστιατόριο του Τελ Αβίβ τον Μάρτιο του 2002, με τις υποψίες να επιβεβαιώνονται όταν οι Παλαιστίνιοι δράστες της δολοφονίας του Έλ-Λινα ηγουμένου της Μονής Χαζέ-ράβ στη Δυτική Οχθη, η Γερμανού Τοιμμουκτάσκι, τον κατονόμασαν ως υποκινητή. Ακολούθησαν οι σύλληψη, η ομολογία και η καταδίκη του σε πέντε φορές ισόβια κάθειρξη.

Τα είκοσι χρόνια εγκλεισμού του στη φυλακή προσέδωσαν

στον Μπαργούτι το προνόμιο της αφθαρσίας, τη στιγμή που η Φατάχ έχανε την αξιοπιστία της στην Δυτική Οχθη και παράλληλα η δημοτικότητα της Χαμάς μειωνόταν στη Γάζα, όπως καταδει-

Τα 20 χρόνια στη φυλακή του προσέδωσαν το προνόμιο της αφθαρσίας, όταν η Φατάχ έχανε την αξιοπιστία της στη Δυτική Οχθη και η δημοτικότητα της Χαμάς μειωνόταν στη Γάζα.

κνύουν σχετικές δημοσκοπήσεις την τελευταία δεκαετία. Την ίδια στιγμή, ο Μαρουάν Μπαργούτι αναδεικνύεται σταθερά πρώτος στην προτίμηση των Παλαιστίνιων για τη θέση του γένη, κυρίως λόγω του «ενωτικού μανιφέστου» που λέγεται ότι συνέταξε ο ίδιος μέσα στη φυλακή το 2006, που

αποδέχεται τη λύση των δύο κρατών και το οποίο συνυπέγραψαν η Φατάχ, η Χαμάς, η Ισλαμική Τζιχάντ και το αριστερό PFLP.

Εκτιμάται πως μια ενδεχόμενη απελευθέρωση του Μπαργούτι συνάδει με τις σκοπιμότητες της διακυβέρνησης Μπλάντεν, τόσο για μια «εκδημοκρατισμένη» Παλαιστινιακή Αρχή όσο και για ένα γρήγορο «κλείσιμο» της πληγής της Γάζας μέχρι τις προεδρικές κάλπες του Νοεμβρίου. Εξυπηρετείται και η Χαμάς, που θα προβάλλει στην παλαιστινιακή κοινή γνώμη πως εκείνη «απελευθέρωσε έναν ήρωα-γένη ευρείας αποδοχής», από τον οποίον ωστόσο θα αναμένει ανταλλάγματα. Και ακριβώς αυτό προβληματίζει όχι μόνο το Ισραήλ, αλλά και το περιβάλλον του Παλαιστίνιου προέδρου Μαχρουντ Αμπάς.

* Ο κ. Γαβριήλ Χαρίτος διδάσκει Ιστορία των Παλαιστών Σχέσεων Ελλάδας - Ισραήλ - Κύπρου στο Πανεπιστήμιο Μπεν Γκουριόν και στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Είναι ερευνητής του ENIAMEI.